

Jogalapok és fontosabb érvek

2006. december 14-i ítéletében – amelynek megsemmisítésére jelen fellebbezés irányul – a Közszolgálati Törvényszék megsemmisítette a Bizottság 2004. december 23-i határozatát, amelyben a felperestől különböző személyt nevezett ki egységvezetőnek, következésképpen pedig elutasította a felperes jelentkezését.

Az említett ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezésének alátámasztására a Bizottság három jogalapot hoz fel, amelyek közül az első a Kratz-ügyben ⁽¹⁾ hozott ítélet jelen esetre való téves alkalmazására vonatkozik, mivel az alkalmazandó új szabályozás, köztük a személyzeti szabályzat idevágó szabályozása és a középvezetői beosztású személyi állományról szóló bizottsági határozat ⁽²⁾ vonatkozó rendelkezései különböznek a Kratz-ügyben alkalmazott jogszabályoktól, amely szempontot a Közszolgálati Törvényszék nem vett figyelembe.

A Bizottság második jogalapjával előadja, hogy a megtámadott ítélet indokolása ellentmondásos, mert az ítélet először megállapítja a feladatkör és a besorolási fokozat elválasztása elvének és az állás kizárólag áthelyezéssel történő betölthetőségének jelentőségét, amelynek során a besorolási fokozatnak automatikusan meg kell egyeznie a kiválasztott jelölt által kinevezésének napján betöltött besorolási fokozattal, miközben később a Közszolgálati Törvényszék kimondja, hogy az állásokat két besorolási fokozatot magában foglaló csoportok megjelölésével kell közzétenni.

Harmadrészt a Bizottság előadja, hogy mivel azt a követelményt, mely szerint az egységvezetői állásokat meghatározott besorolási fokozat-párok megjelölésével kell közzétenni – és amely kötelezettséget az intézményekre vonatkozóan a megtámadott ítélet is kimond – be kellett tartani, az alapeljárás felperese nem rendelkezett az eljáráshoz fűződő érdekekkel, és keresetét – mint elfogadhatatlant – el kellett volna utasítani. A Bizottság álláspontja szerint a megtámadott ítélet tehát túlterjeszkedik az elsőfokú eljárás keresetének tárgyán.

⁽¹⁾ Az Elsőfokú Bíróság T-10/94. sz., Kratz kontra Bizottság ügyben 1995. május 17-én hozott ítélete (EBHT 1995., II-1455. o.).

⁽²⁾ A középvezetői beosztású személyi állományról szóló, 2004. április 28-i C (2004) 1597 bizottsági határozat, amelyet a *Közigazgatási Tájékoztató* 2004. június 23-i, 73/2004. számában tettek közzé.

2007. február 26-án benyújtott kereset – E.ON Ruhrgas és E.ON Földgáz Trade kontra Bizottság

(T-57/07. sz. ügy)

(2007/C 95/95)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: E.ON Ruhrgas International AG (Essen, Németország) és E.ON Földgáz Zrt. (Budapest, Magyarország) (képviselők: G. Wiedemann és T. Lübbig ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperesek azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy:

- semmisítse meg a Bizottság az E.ON Ruhrgas International AG-vel szemben az M.3696 – E.ON/MOL ügyben 2006. december 19-én hozott határozata első oldalának alján található negyedik bekezdését (*30783. sz. dokumentum), továbbá semmisítse meg a Bizottság ugyancsak az E.ON Ruhrgas International AG-vel szemben az M.3696 – E.ON/MOL ügyben 2007. január 16-án hozott határozatát (*924. sz. dokumentum);
- kötelezze a Bizottságot a felperesek jelen eljárásban felmerült költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság 2005. december 21-i határozatában – bizonyos feltételek és kötelezettségvállalások kérelmező általi teljesítésétől függően – két magyar gázipari társaságnak a felperes E.ON Ruhrgas International AG általi megszerzését a közös piaccal és az EGT-megállapodás működésével összeegyeztethetőnek nyilvánította.

Az egyik kötelezettségvállalás szerint a felperes E.ON Ruhrgas International AG vállalta, hogy gázkapacitás-felszabadítási programot szervez és hajt végre a magyar piacon. Az eredeti árverési árnak a súlyozott átlag gázár 95 %-át kellett elérnie, tekintettel arra, hogy a kérelmezőknek összesített veszteségük lehet annak eredményeképpen, ha a súlyozott átlag gázár alatt meghatározott végleges árverési ár nem éri el a 26 millió eurót.

A jogvita tárgyát képező levelekben a Bizottság kijelentette, hogy a kérelmezők adott árverésen keletkezett veszteségeit a felperesek által egyéb árverésen elért haszon ellentételezi. A felperesek vitatják ezt és azon az állásponton vannak, hogy a gázkapacitás-felszabadítási árverésekből eredő veszteségeket nem a jövőben tartandó árveréseken esetlegesen elérhető potenciális haszonnak kell ellentételeznie.

Kereseti kérelmük alátámasztása érdekében a felperesek két jogalpra hivatkoznak.

Először is a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottságnak nem jogosult a pénzügyi terhek növelésére, és ennek következtében a 2005. december 21-i bizottsági határozatból eredő jogi kötelezettségek módosítására.

Másodszor is a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság megsértette eljárási szabályzatát ⁽¹⁾ azzal, hogy egyrészt nem a Bizottság összes tagja határozta meg a jogvita tárgyát képező két levél tartalmát, másrészt pedig az eljárási szabályzat 14. cikke értelmében nem történt megfelelő hatáskör-átruházás a Bizottság Főigazgatóságára.

⁽¹⁾ HL 2000 L 308., 26. o. (módosított).